

[Gustav Pedersen.]

Opsigelsesfrist. Der er altsaa paa 2 Maader en Forringelse her. Hvis en Principal i Dag vil afvikle sin Pligt til at betale Løn under Sygdom, skal han sige den paagældende Funktionær op, og det er antagelig ikke nogen Hemmelighed, at der er adskillige Funktionærer, der netop i en saadan Situation har en gunstig Stilling i længere Tid, end her er foreslaaet, fordi den forstaaende Principal i mange Tilfælde vil vægre sig ved straks at sende en Opsigelse. Men det afgørende er, at medens Funktionærerne i Dag har denne Ret, uanset hvor længe de har været ansat i Virksomheden, kan de efter Lovforslaget først erholde denne Ret efter 1 Aars Ansættelse. Naar man nu ved, hvor mange Tusinde Handels- og Kontor-medhjælpere der skifter gennem Aarene og ikke erholder 1 Aars Anciennitet, saa er det ikke svært at regne ud, hvor megen Ravage denne Bestemmelse vil lave for Funktionærerne.

Blandt de Ting, som skulde strø Sukker-godt paa de mange uheldige Bestemmelser, maa vel i første Række nævnes Paragraffen vedrørende Retten til Ferie, og den er tilsyneladende et Fremskridt. Der er imidlertid ingen Grund til at falde hen i Rørelse over det, Det konservative Folkeparti har præsteret paa dette Felt. Man kan jo ikke se bort fra, at de, der efter Forslaget faar Ret til Ferie, er kun dem, der ikke har kollektive Overenskomster, det vil altsaa sige dem, der normalt ikke har Ret til Betaling for Overarbejde. Naar vi endvidere ved, at man i al Almindelighed er indstillet paa, at Ferierne økonomisk skal hvile i sig selv, det vil altsaa sige, at man ved gratis Overarbejde enten for sig selv eller for sine Kolleger skal sørge for, at det forhaandenværende Arbejde bliver udført, uden at der antages ekstra Arbejdskraft, er det ikke saadan ligefrem tyngende Forpligtelser, der bliver lagt over paa Principalen. Dette er i Virkeligheden de eneste Bestemmelser, hvori der ligger blot nogen Realitet, og i øvrigt har Socialministeren jo allerede bebudet et Forslag til Lovgivning paa dette Felt.

Der kunde være Grund til ogsaa at omtale de andre Paragraffer, men jeg skal kun nævne dem ganske kort. I § 3 foreslaas en Forpligtelse til skriftlig Kontrakt, hvis en af Parterne begærer det. Det er ikke en ligelig Forpligtelse, for medens Principalen normalt ingen Vanskelighed har ved at faa en Funktionær til at gaa ind paa, at Engagementet aftales skriftligt, vil den Funktionær eller Medhjælper, der siger: Jeg vil have en skriftlig Kontrakt,

ofte komme ud for, at Principalen saa finder Grund til at sige: Ja, Tak, men saa har jeg ingen Brug for Dem. Det er i Virkeligheden en Bestemmelse, som ikke giver dem, der skulde beskyttes i dette Forhold, nogen virkelig Beskyttelse. Derimod kan den give den anden Part Ret til at binde Medhjælperen paa Vilkaar, som Medhjælperen ikke ønsker.

Der er ogsaa det ejendommelige Forhold i § 2, at man lovgiver langt ud over Funktionærernes Kreds som allerede nævnt af Socialministeren, men man giver ikke disse andre Kredse nogen Repræsentation i dette Udvalg. Det har tidligere andetsteds været nævnt, at Bestemmelsen vedrørende Løn under Genindkaldelse er et Tilbageskridt, og i øvrigt gælder det for Flertallet af de øvrige Paragraffer, at de enten er rent redaktionelle eller blot stadfæster det allerede bestaaende, endda i de fleste Tilfælde det i Virkeligheden selvfølgelig. Alene de Bemærkninger, jeg har gjort om Forslaget og dets Indhold, skulde være i Stand til at vise, at nogen Fordel for Funktionærerne bliver der ikke at hente her. Naar man gør det hele op, bliver der tilbage til Funktionærerne i Virkeligheden kun den gode Vilje, og den har det jo til dette Øjeblik ikke skortet paa, heller ikke andre Steder fra. Den har bare meget sjældent givet sig Udtryk i virkelig konkrete Fordele (*Christmas Møller*: Det kan man se af jeres Politik!). Jeg synes ikke, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller indtil dette Øjeblik har haft Ret til at tale om andet end den gode Vilje. Jeg har i hvert Fald gennem min Virksomhed medvirket til at flytte adskillige Millioner Kroner over til Funktionærerne.

Hvorvidt der saa overhovedet er Grund til en Særlovgivning til Fordel for Funktionærerne paa enkelte Punkter, kan man drøfte i et Udvalg, hvis der bliver et saadant nedsat. Hvis dette Forslag blev ophejvet til Lov, vilde det i hvert Fald være at sende Funktionærerne fra Asken i Ilden, og det har jeg i alt Fald ingen Lyst til at medvirke til.

Søren P. Larsen: Det Problem, som det forelagte private Lovforslag rører ved, vil vi medvirke til Løsningen af, og vi har med Interesse set paa det Forslag, som Det konservative Folkeparti har forelagt. Selv om der naturligvis i et saadant Forslag kan være Ting, som man umiddelbart sympatiserer med, og andre Ting, som det er lidt vanskeligt straks at overse Rækkevidden af, saa erkender vi, at der gennem